

fatte da ganske rigtig Grundtanken til de Forslag, som nu her ere fremkomne, men dette er, som allerede anført af et Par andre Talerere idag, mindre end Intet. Den høitærede Minister noterede med en vis Tilfredsstillelse, at jeg havde udtalt Anerkjendelse af det Forslag, som en tidligere Finanzminister i 1873—74 havde forelagt Landsthinget. Det har jeg gjort før, og det vil jeg gjøre ved enhver Leilighed. Jeg vilde ønske, at dette Forslag var kommet her til Folkethinget, endog med de Vindringer, Landsthingets Udvalg havde foreslaaet, thi jeg tror, at det dengang vilde kunne have dannet et Grundlag for Forhandlingerne. Det er ganske vist, at det ikke gik ud paa en Nedsættelse af 5—6 Millioner Kroner, men Ministerens Forslag gik dog ud paa en Nedsættelse af 1½ Million Kr., og ikke alene det, men det var tillige i Hovedsagen gaaet ind paa Grundsætningen om Beskyttelsens Forringelse; det var til en vis Grad gaaet ind paa en Nedsættelse af Tolden paa Livsforbrødenhederne; det var gaaet ind paa en Nedsættelse i Tolden paa vigtige økonomiske Artikler — hvad særlig 2 ærede Medlemmer her bagved (Frederiksen og Scharling), ligesom ogsaa jeg og Folkethinget i det Hele have lagt stor Vægt paa — og endelig gik det ud paa en almindelig Revision af Toldloven. Alle disse Punkter vilde have gjort dette Forslag i høj Grad sikket til at være et Grundlag for en Forhandling; men dermed er det ikke sagt, at man vilde være gaaet ind derpaa i alle Enkeltheder. Vi vilde selvfølgelig have underhandlet paa dette Grundlag og søgt at bringe noget Mere af vore Ønsker og Villie igjennem; men det udelukker jo ikke Muligheden af, at vi kunde være komne til Enighed. Derfor kunne vi naturligvis med fuld Føje beklage, at dette Forslag ikke kom her til Thinget. Landsthinget havde sluttet sig til det med nogle Indskrænkninger; det havde ikke fuldt sluttet sig til Ministerens Forslag, men det var dog ikke med Hensyn til en eneste af disse Grundføringer gaaet imod det. Den høitærede Minister staar i Told sagen i Mod sætning ikke blot til Folkethinget, men ogsaa til Landsthinget, hvis man tør dømme — og det tror jeg, man bør — efter denne Betænkning af Landsthingets Udvalg, der blev afgivet med et Flertal af 8 Medlemmer af 9. Naar der i 1873 fra Ministeriets Side blev tilbudt en Nedsættelse uden Bederlag af 1½ Million Kr. og fra Landsthingets Side en Nedsættelse af 800,000 Kr., saa er en betydelig større Nedsættelse i 1876 aldeles stemmende dermed; thi Fremgangen har været ganske betydelig siden den Tid; i de 3 Aar har Tilgangen været 5 Millioner Kroner paa Told- og Skibsintrader og hvad dertil hører. Dersom den høitærede Minister havde sagt: Jeg vil ikke gaa til en Nedsættelse af 5—6 Millioner, men jeg vil gaa til 2 eller 1½ Millioner; lad os underhandle paa dette Grundlag; jeg vil fremkomme med en Revision af Toldloven i Almindelighed, og jeg vil

til en vis Grad gaa til en Nedsættelse i Beskyttelsen, — saa havde vi havt et Grundlag, og der kunde da have været Tale om Imødekommen fra Ministerens Side, men saaledes som han har stillet sig, er der slet ikke Tale derom. Jeg fremhævede i mit Foredrag igaar, at hvis Ministeren blot paa nogen Maade i en eller anden Retning havde stillet sig imødekommende lige overfor Folkethingets Ønsker, vilde vi med nogen Nytte have kunnet forhandle om denne Sag; men jeg indser ikke, hvorledes man nu skal kunne gjøre det, da den høitærede Minister har stillet sig, som han har, og efter at han paa den allerbestemteste Maade har hævdet dette sit Standpunkt gjennem sine Udtalelser igaar. — Maa jeg i Anledning af Spørgsmaalet om en total eller en stykkevis Revision tillade mig at fremføre nogle Bemærkninger faavel til den høitærede Minister som til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Jeg kan ikke undlade først at bemærke, at naar jeg i Dag hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds tale i Told sagen, blev jeg paa en levende Maade mindet om den Virksomhed; det tidligere Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har taget i denne Sags Forhandlinger. Jeg kom rigtig nok til det Resultat, at hans Virksomhed i den Henseende baade i hans Egenstaa af Minister og i hans Egenstaa af Medlem af dette Thing gik i en meget forskjellig Retning af den, hvori den nuværende Ministers Virksomhed gaar. Skjøndt der var mange Punkter, hvori jeg vedblivende var uenig med ham, maa jeg dog udtale, at han har en særlig stor Fortjeneste af, at denne Sag er bleven saa grundigt behandlet, som den er bleven. Jeg vender imidlertid tilbage til Spørgsmaalet om total eller stykkevis Revision af Toldloven. Den høitærede Minister bemærkede, at det, da de mange Positioner ikke ere uadfællelige forbundne med hvoandre, er uretrettiget at fordre, at Revisionen skal være total. Jeg kan i den Henseende med nogen Forandring henholde mig til, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Han fremhævede Betydningen af en hyppig Toldrevision, men naar der er Tale derom, kan det ikke være Meningen, at man, efter at 13 Aar ere forløbne, siden den sidste Revision fandt Sted, kun faar en Stump af Toldlovgivningen revideret og maaste om nogle Aar atter en anden Stump. Det er ganske sikkert, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds fremhævede, at der, uden Hensyn til de store Forandringer, som ere foregaaede siden 1863 paa Grund af Hertugdømmernes Adskillelse fra Danmark, og som gjøre en Revision af hele Toldtarifens Bygning og tillige af dens Indhold nødvendig, i Aarenes Løb indtræder saa mangfoldige Punkter, hvori Forandring er nødvendig, at man ikke bør udsætte den. Der er saa meget mindre Grund dertil, naar der, som her fremhævet